

deli na eni strani in poprečno velikostjo gospodinjstev na drugi strani. To pa lahko tudi pomeni, da je v omenjenih področjih države gospodarski potencial preslaboten pa tudi investicijska vlaganja iz sklada za pospeševanje gospodarskega razvoja na nerazvitih področjih še niso pokazala zaželenih rezultatov, oziroma njihovoga

vpliva še ni mogoče v zadostni meri čutili v spremembah nekaterih demografskih struktur. Sicer pa nam bo šele objava (dokončnih in) drugih podatkov letošnjega popisa prebivalstva Jugoslavije pokazala demografske spremembe, ki jih naša država doživljala v zadnjem desetletju.

Opomba:

1 M. PANOV: O nekim posledicama nastalim u vezi iseljavanja Turaka iz NR Makedonije posle II. svetskog rata. Zbornik VI. kongresa geografov FLRJ, str. 353-357, Ljubljana 1962.

Statistični podatki so povzeti po: Statistički godišnjak Jugoslavije 1970, Beograd 1970; gl. stran 318;

Prvi rezultati popisa stanovništva i stanova od 31. marta 1971. godine. Statistički bilten 662, Beograd 1971.

DRUŠTVENE VESTI

Slavnostna proslava petdesetletnice GDS

Bila je v Viteški dvorani Križank v Ljubljani 21. aprila dopoldne po rednem letnem občnem zboru GDS. Udeležilo se je je okoli 220 oseb. Pri otvoritvi proslave je bilo mogoče pozdraviti tudi naslednje ugledne goste: nekdanjega društvenega predsednika in sedanjega predsednika kulturno-prosvetnega zbora zvezne ljudske skupščine dr. Avgušтина Laha, predsednika prosvetno-kulturnega zbora skupščine SRS tov. Miloša Poljanška, ki je bil tudi predsednik častnega odbora proslave⁺. Med gosti je bil nadalje republiški sekretar za prosveto in kulturo tov. Tomaž Bizajl, predsednik Univerzitetnega sveta prof. dr. Slavko Koba, generalni tajnik SAZU prof. dr. Gorazd Kušej, dekan Filozofske fakultete

akad. dr. Dragotin Cvetko, zastopnica geografov na Tržaškem prof. Ada Bezenšek in drugi. Svojo zadržanost je opravičila podpredsednica Izvršnega sveta Skupščine SRS tov. dr. Aleksandra Kornhauser.

Brzobjavne čestitke, ki jih je prebral predsednik, je društvo sprejelo od oddelka za geografijo univerze v Sarajevu, od furlanijske sekcije Italijanske zveze učiteljev geografije v Julijski Benečiji, od Geografskega inštituta fakultete v Vidmu, od Osrednje zveze nemških geografov in Geografskega inštituta univerze v Heidelbergu. Njegov direktor prof. dr. W. Fricke je v pozdravu med drugim navedel: "Visoki mednarodni ugled geografskega raziskova-

⁺ Člani častnega odbora so navedeni v zadnji številki GO-XIX, 1972, št. 1, s. 55. Pomotoma sta tu izpadla direktor Inštituta za geografijo univerze univ. prof. dr. V. Klemenčič in predsednik GDS univ. prof. dr. I. Gams.

nja v Sloveniji je zasluga vašega društva in njegovih članov. Cenimo in se veselimo, da z vrsto članov Geografskega društva Slovenije izmenjavamo znanstvene dosežke. Želimo Geografskemu društvu Slovenije, da bi v bodoče v enakem obsegu razvijalo geografska raziskovanja v dobro vaše dežele in napredka mednarodne znanosti".

Pozdravni telegram je nadalje poslal predsednik Zveze geografskih institucij Jugoslavije dr. Miloš Bijelovitić in več geografov iz drugih republik.

Udeleženci so nato odobrili predlog za delovno predsedstvo s člani: prof. dr. Valter Bohinec, prof. dr. Mavricij Zgonik, prof. dr. Roman Savnik, prof. dr. Anton Sore in predsedujoči akad. univ. prof. dr. Svetozar Ilešič.

K besedi se je prijavil najprej delegat Srbskega geografskega društva dr. Miloš Zereški iz Beograda. Potem ko je opisal prijateljske zveze in sodelovanje med srbskimi in slovenskimi geografi ter delež slovenske znanstvene geografije pri razvoju jugoslovanske geografije, je izročil medaljo Jovana Cvijića, s katero je Srbsko geografsko društvo odlikovalo GDS ob njegovi petdesetletnici. Več o tem oklikovanju glej na 1. strani te številke.

Predsednik Geografskega društva Hrvatske univ. prof. dr. Mladen Friganović je v svojem pozdravnem govoru ovrednotil slovensko geografijo in med drugim dejal: "Slovenski geografi niso preučevali samo svojo ožjo domovino in širili zemljepisno znanstveno, strokovno in pedagoško misel o njej, temveč so dajali pobude po celi Jugoslaviji in zunaj nje".

Predsednik Geografskega društva Bosne in Hercegovine doc. dr. Ibrahim Bušatlija je med pozdravom povabil udeležence k udeležbi na IX. zveznem geografskem kongresu jeseni 1972 v BiH.

Nadalje je kongres v imenu društva pedologov pozdravil ing. Sušin.

Za pozdravi sta nastopila kot slavnostna govornika soustanovitelja GDS prof. dr. Valter Bohinec in prof. dr. Roman Savnik. Prvi je govoril predvsem o predhodnikih slovenske geografije, o razmerah

po ustanovitvi slovenske univerze in o letu 1922, ko je skupina "akademikov" - študentov geografije - 4. marca 1922 na ustanovnem občnem zboru osnovala Geografsko društvo. Drugi govornik se je drževal predvsem na prikazu osebnosti, ki so vodile društvo v naslednjih letih in leta 1925 začela izdajati Geografski vestnik. Sledil je najdaljši in osrednji referat - akad. dr. Svetozarja Ilešica, ki je v skoraj enournem govoru orisal razvoj društva v luči razvoja slovenske geografije vse do najnovejšega časa. Pri razmahu znanstvene geografije v povojnem času je izložil dve dobi, prvo do 1960-62 in drugo, ki še traja. Ker bo celotni tekst vseh treh imenovanih govornikov prinesel Geografski vestnik 1972, tu govore le omenjamo.

Sledila so odlikovanja. K besedi se je prijavil predsednik prosvetno-kulturnega zbora tov. Miloš Poljanšek, ki je kratko orisal zasluge našega društva in slovenske geografije ter izročil odlikovanje reda zasluge za narod, ki ga je društvu podelil predsednik federativne republike Jugoslavije Josip Broz Tito. Več o odlikovanju in o zahvalnih besedah predsednika GDS glej na 1. strani te revije.

Nato je sledil akt podelitve listin novim častnim članom GDS ter "pohval". Sklepe društvenih organov je utemeljil predsednik GDS in med drugim dejal:

"Uspeh GDS v petdesetih letih obstoja, ki smo jih danes na proslavi orisali, so plod in skupek požrtvovalnega dela cele vrste geografov iz številnih generacij. Če je naše društvo danes dobilo priznanje za uspešno delovanje na področju slovenske kulture, potem je to društvo dolžno spomniti se vseh, ki so k temu uspehu pripomogli. Imena mnogih od njih smo danes že slišali iz referatov slavnostnih govornikov. Krog zaslužnih pa je seveda mnogo večji in sestavljajo ga vsi, ki so delovali ali še delujejo na področju geografije na raznih sektorjih in v raznih krajih. Izmed njih se je bilo treba odločiti za redke, ki jim moremo danes izročiti javno priznanje za zasluge za društveno delo, za zasluge za znanstveno in za pedagoško geografijo.

Obstoječa pravila so omogočala upravnemu odboru GDS, ki mora izdelati predlo-

ge za občni zbor, izvolitve le v naziv častnega predsednika (doslej akad. dr. Anton Melik in akad. dr. Svetozar Plešič) in častnega člana (doslej prof. dr. Ferdo Seidl, dr. Valter Bohinec; na občnem zboru na Ravnah na Koroškem smo izbrali med častne člane tudi prof. dr. Romana Savnika, ki mu moremo šele danes podeliti listino). Po predlogu programske komisije za 50. letnico GDS z dne 8.12. 1971, ki ga je sprejel in razširil upravni odbor GDS na seji 17.1. 1972 ter tudi plenarni sestanek 27.III. 1972, je redni letni občni zbor GDS, ki je bil tik pred proslavo, izvolil med častne člane naslednje geografe, pri čemer se je oziral predvsem na zasluge pri ustanovitvi GDS:

prof. dr. Rado Bednarik iz Gorice,
 znan. svetnik SAZU prof. dr. Pavle Blaznik
 prof. Silvo Kranjec,
 prof. Pavel Kunaver,
 prof. Franc Planina,
 akademik univ. prof. dr. Ivan Rakovec,
 prof. dr. Roman Savnik
 (realizacija sklepa občnega zbora
 GDS "13. september 1969 na
 Ravnah").

Akademik prof. dr. Svetozar Plešič, ki je od leta 1925 dalje spremljal in v znatni meri tudi vodil delo našega društva, je podal kratko obrazložitev zaslug za vsakega novega častnega člana posebej.

Nato je predsednik GDS obrazložil sklep o podelitvi pohval: "Upravni odbor je na svoji seji 17.1.1972 sklenil na proslavi petdesetletnice podeliti kot znak zahvale za zasluge za društveno delo in za geografijo vobče devetindvajsetim geografom. Vsakdo od njih bi zaslužil individualno utemeljitev zaslug, ki so nas privedle do tega, da mu s posebno listino izrekamo javno pohvalo. Najštevilnejši med njimi so dolgo vrsto let nesebično delovali kot člani društvenih organov, nekateri bolj, drugi manj vidno, zakaj tudi naše društveno delovanje sloni, kot pri drugih društvih, na kopici komaj opaznih, toda vztrajnih sodelavcev, ki nosijo naziv upravnika ali urednika revije, blagajnika, gospodarja, tajnika in pod. Med pohvaljenci so vsi naši društveni predsedniki, dolgoletni odborniki, vodje društvenih podružnic odn. aktivov, vidni znanstveniki in dobri pedagogi, vodje geografskih krožkov na šolah itd. Žal nam skopo odmerjeni čas dopušča vsem,

ki jih bomo zdaj zaprosili, da sprejmejo listino, izreči le globoko zahvalo in priznanje za opravljeno delo za društvo in slovenski geografski kolektiv na Slovenstem".

Pohvalo so prejeli:

doc. dr. Borut Belec, univ. prof. dr. Ivan Gams, znan. sodel. dr. Franc Habe, prof. Zvone Hočevar, univ. prof. dr. Vladimir Klemenčič, prof. Zvezdana Knez-Šterbenc, prof. Emil Kolenik, dr. Vladimir Kokole, hab. univ. prof., prof. Dušan Kompore, prof. Bogomir Kovač, strok. sodel. Jelka Kunaver, znan. svetnik SAZU prof. dr. Avguštin Lah, doc. dr. Vladimir Leban, univ. prof. dr. Vincenc Malovrh, prof. Cita Marjetič, doc. dr. Jakob Medved, v. strok. sodel. Milan Natek, prof. Tone Oblak, prof. Stanko Polajnar, prof. Slava Rakovec, doc. dr. Darko Radinja, prof. Mara Radinja, prof. dr. Anton Sore, v. bibliotekarka Tatjana Šifrer, v. znan. sod. dr. Milan Šifrer, prof. Hinko Uršič, univ. prof. dr. Igor Vrišer, prof. dr. Mavricij Zgonik, doc. dr. Marjan Žagar.

Posebno nagrado je prejela tudi dolgoletna pomočnica tov. Micka Lindičeva za vestno delo pri društvenih poslih.

Po proslavi v Križankah je doc. dr. Mirko Pak odprl v Zemljepisnem muzeju Inštituta za geografijo univerze razstavo dokumentov GDS in geografskih objav.

Rastavljeni so bili:

- dokumenti o delovanju društva, začenši s plakatom, ki vabi "akademike" na ustanovni občni zbor 4. III. 1922,
- fotografije z eskurzij in zveznih ter republiških geografskih zborovanj,
- zemljevidi s kraji geografskih zborovanj, s kraji, s katerimi imamo zamenjavo z glasilom GDS - Geografskim vestnikom,
- seznam odbornikov od l. 1922 dalje,
- objave slovenskih geografov v jugoslovenskem in v tujem slovstvu,
- časopisni izrezki kot dokumenti zborovanj, geografskih publikacij itd.

Ob 15³⁰ h se je začel v Viteški dvorani seminar o geografskih aspektih varstva

okolja. Govorili so:

- akad. dr. Svetozar Ilešič, Uvodni govor,
- prof. dr. Ivan Gams, Ekosistemska obnova in vprašanje onesnaženja zemeljske atmosfere,
- met. prof. Bojan Paradž, Onesnaženje zraka v Sloveniji,
- dr. Marjan Rejic, Onesnaženje voda v Sloveniji.

Njihovi referati bodo večidel objavljeni v tej številki GO.

Po seminarju je prof. Milan Vreča predaval o sodobnih principih geografskega pouka.

Predsednik prosvetno-kulturnega zbora skupščine SRS tov. Miloš Poljanšek je ob 18 30 h priredil v prostorih Ljudske skup-

VISOKO PRIZNANJE FINŽGARJEVEMU DELU

V torek, dne 13.6. 1972 je dr. Avguštin Lah, znanstveni svetnik in upravnik Znanstvene pisarne SAZU izročil VILKU FINŽGARJU "Red dela z zlatim vencem", s katerim ga je predsednik SFRJ Josip Broz-Tito odlikoval ob njegovih šestdesetletnici in ob štiridesetletnici njegovega dela na kartografskem področju.

Tudi ob tej priložnosti je bila ponovno poudarjena Finžgarjeva neminljiva zasluga za razvoj slovenske geografske kartografije in fotografije. (Več o tem gl. tudi v članku: D. Meze: Vilko Finžgar - šestdesetletnik, GO, XVII, št. 3-4, str. 37-38). Vsakdo, ki spremlja razvoj slovenske geografije v nekaj zadnjih desetletjih, ne mo-

ščine v Ljubljani sprejem v čast udeležencev proslave petdesetletnice. Udeležilo se ga je okoli 80 geografov, med gosti pa tudi predsednik univerzitetnega sveta prof. Slavo Kobe. Sprejem je potekal v duhu izmenjave mišljenj in dogovorov o bodočem delu.

Da je proslava petdesetletnice lahko dobila tako svečano obeležje, so s finančno podporo omogočili Izvršni svet Skupščine SRS ter Republiški sekretariat za prosveto in kulturo. Obema ustanovama, podpredsednici IS dr. Aleksandri Kornhauserjevi, predsedniku Kulturno prosvetnega zbora Skupščine tov. Milošu Poljanšku, vsem gostom ter udeležencem - geografom se za njihov prispevek k proslavljanju 50 - letnice ustanovitve društva prisrčno zahvaljujemo.

re mimo osnovnega spoznanja, da nam je prav Finžgarjevo delo na kartografskem in fotografskem področju odprlo nove širine in globine v vsebini naših naselij območij in pokrajin. Skoraj ni geografske publikacije, ki so v zadnjih štirih desetletjih izšle na Slovenskem, da ne bi bila opremljena z izvirnimi, vsebinsko vseskozi bogatimi in preglednimi Finžgarjevimi kartografskimi ponazorili ali z njegovimi fotografskimi posnetki.

Čestitkam, ki jih prejema odlikovanec, se pridružujemo tudi geografi z željo, da bi mogel v zdravju in zadovoljstvu še vrsto let plodno uresničevati svoje delovne načrte!

OB PETDESETLETNICI GEOGRAFSKEGA DRUŠTVA SLOVENIJE

(Radijski razgovor dipl. geografa Gojka Bervarja s prof. Svetozarom Ilešičem dne 18. aprila 1972)

Vprašanje: 21. aprila letos slavi Geografsko društvo Slovenije svojo petdesetletnico. S kakšnim namenom je bilo ustanovljeno?

Odgovor: Poskusi, da bi se slovenski zemljepisci organizacijsko združili, so se pojavili že pred prvo svetovno vojno v okviru "Slovenske matice", ki je že do takrat izdajala serijo domoznanskih knjig o slovenskih deželah z naslovom "Slovenska zemlja", pripravljala pa je tudi "Zemlje-

vid slovenskega ozemlja". Tako naj bi se že leta 1910 "zemljevidni" in "krajepisni" odsek "Slovenske matice združila" v enotni "zemljepisni odsek", ki naj bi imel po besedah takratnega društvenega predsednika "podobno vlogo kot razna geografska društva drugod".

Toda pravi pogoji za izvedbo takega poskusa so dozoreli šele po prvi svetovni vojni, ko je bila ustanovljena ljubljanska univerza (1919) in na njej Geografski inštitut (1920). Ker Slovenci do takrat skoraj še nismo poznali znanstvene geografije v smislu tedanjega časa, je moral ce-

lo mesto prvega profesorja geografije na mladi univerzi zasesti dalmatinski Hrvat prof. Artur Gavazzi. Le-ta je sicer z vne-mo organiziral novi inštitut in katedro, s slovensko zemljo in njenim življenjem pa je bil premalo povezan. Zato je razumlji-vo, da je izšla pobuda za ustanovitev Ge-ografskega društva leta 1922 iz vrst ta-kratnih mladih geografov, ki so že študi-rali ali vsaj dokončavali svoj študij v Lju-bljani. Med temi ustanovitelji društva je precej znanih imen, deloma še živih inak-tivnih (dr. Valter Bohinc, dr. Roman Sav-nik, France Planina, dr. Rado Bednarik), deloma na žalost že pokojnih (dr. Ivo Ru-bić, prof. Franjo Baš).

Vprašanje: Jubilej pomeni hkrati tudi 50 let organiziranega delovanja slovenskih ge-ografov. S kakšnimi dosežki se lahko po-hvali slovenska geografija?

Odgovor: Na to vprašanje odgovoriti v krat-kih besedah ni najlaže, saj gre za petdeset-letno dobo, ki je prinašala ne samo mnogo splošnih družbenih sprememb ter sprememb v materialnih možnostih za strokovno delo, temveč tudi v organizacijskih oblikah tega dela. Vsekakor se je pričela slovenska ge-ografija pospešeno uveljavljati v smeri, ki naj bi ustrezala razvojni ravni te stroke dru-god po svetu, po letu 1928, ko je prevzel ka-tedro geografije na univerzi, predsedstvo Geografskega društva in uredništvo "Geo-grafskega vestnika" pokojni prof. Anton Me-lik, ki se je te vodstvene vloge lotil poln mladostne vneme in živahnih pobud. Če-prav so ostali materialni in personalni po-goji za delo še dolgo nad vse skromni, se je geografija le čedalje bolj uveljavljala ne več samo kot šolska ali informativno-deskriptivna stroka, temveč tudi kot raz-iskujoča in razglabljujoča znanost o pro-storsko-pokrajinski stvarnosti. Že takrat se je tudi aktivno lotila aktualnih družbe-nogospodarskih problemov slovenske zemlje in njenega človeka, ki so se pričeli priostrevati v času, ko so se pripravljali viharji, ki so se nato v drugi svetovni voj-ni in narodnoosvobodilni borbi zgrnili čez to zemljo. Tem večje možnosti za svoj razmah je po štiriletnem popolnem okupa-cijskem molku dobila slovenska geografi-ja po osvoboditvi. Razširila se je organi-zacijsko, s tem da sta bila ustanovljena Inštitut za geografijo pri Slovenski akade-miji znanosti in umetnosti ter Zemljepis-ni muzej, da je bil nekaj pozneje močno

razširjen in izpopolnjen Oddelek za geo-grafijo na Filozofski fakulteti, poleg nje-ga pa leta 1961 ustanovljen novi Inštitut za geografijo kot samostojna inštitucija pri Univerzi, ki naj bi postal središče vse slovenske geografske raziskovalne dejavno-sti. Vse to je omogočalo mnogo bolje or-ganizirano in vsestransko poglobljeno de-lo tudi mlajšim kadrom, ki so zrastle že iz povojnih študentskih generacij. Omogo-čilo pa je tudi, da se je geografija v Slo-veniji kljub predsodkom proti njej, ki iz-virajo iz zastarelega pojmovanja njenega značaja in nalog, uspešno uveljavila v znanosti, razmeroma uspešno tudi v šoli ter še posebno v aplikativni smeri (v pro-storskem planiranju in sorodnih smereh) v smislu, kakor se je vse bolj uveljavlja-la tudi drugod po svetu. Pridobila si je dokajšen ugled tudi v jugoslovanskem me-rilu, saj je marsikatero pobudo prenesla na zvezna geografska zborovanja, po mar-sikaterih svojih rezultatih pa je postala znana tudi v mednarodnem geografskem svetu.

Vprašanje: Danes se delo slovenske geo-grafije opravlja v vrsti geografskih insti-tucij: razen na Oddelku za geografijo Fi-lozofske fakultete v dveh inštitutih, od ka-terih je eden v okviru Univerze, drugi pri Akademiji znanosti in umetnosti. Zato je tak razmah spremenil naloge Geografske-ga društva?

Odgovor: Delna organizacijska razdroblje-nost geografskega dela na več inštitucij je od Geografskega društva kot enotne družbene organizacije slovenskih geogra-fov še bolj kot doslej zahtevala, da posku-ša postati vsklajevalec dela ne samo med različnimi organizacijskimi enotami, tem-več še posebno med različnimi smermi geografskega dela: znanstveno raziskoval-no, pedagoško-vzgojno in praktično aplika-tivno. To je z večjim ali manjšim uspe-hom društvo skušalo doseči s tem, da je v svojem okviru organiziralo Odsek za znanstveno delo in Odsek za geografski pouk, ki naj bi dajala pobudo za usmer-janje in vsklajevanje, da je začelo poleg svoje znanstvene revije "Geografski vest-nik" izdajati še "Geografski obzornik", ča-sopis za geografsko vzgojo in izobrazbo ter da je priredilo vrsto zborovanj ali re-gionlanih seminarjev slovenskih geografov, od prvega leta 1952 v Kamniku do doslej zadnjega leta 1969 na Ravnah na Koroškem,

na katerih so bili na dnevnem redu razen regionalnih problemov pokrajine, kjer smo se zbrali, tudi splošni problemi našega znanstvenega, pedagoškega in aplikativnega dela.

Vprašanje: Kakšen vpliv ima društvo na pedagoške prijeme pri poučevanju geografije?

Odgovor: Geografsko društvo se vsaj že dvajset let na vso moč bori za to, da bi geografija v šoli vsaj obdržala, če že ne okreplila svoj položaj. Hkrati pa se trudi, da bi k utemeljenosti teh prizadevanj pripomogla s tem, da bi pouk geografije v šoli čim bolj opustil stare deskriptivne in zgolj obteževanju spomina služeče metode in da bi čim bolj služil razumevanju kompleksne povezanosti pojavov v prostoru in razmišljanju o ustrezni problematiki, še posebno tudi problematiki življenjskega okolja. Zato skuša biti Odsek za geografski pouk čim aktivnejši v oblikovanju umskih in tehničnih pedagoških prijemov ter prispevati k metodični izobrazbi in strokovnemu izpopolnjevanju učiteljev geografije s številnimi seminarji, ki jih organizira sam ali na pobudo ustreznih šolskih forumov.

Vprašanje: Petdesetletnica nekega društva je visok jubilej. Kakšne prireditve name ravate organizirati ob tej obletnici?

Odgovor: Petdesetletnica društva je za mladi razvoj slovenske geografije vsekakor že lep jubilej, če pomislimo, da ni dolgo (1960), kar je tak jubilej praznovalo po nastanku mnogo imenitnejše Srbsko geografsko društvo, ki ga je ustanovil še Jovan Cvijić in da v teh letih praznujejo še višje jubileje, tja do stoletnice, samo redka geografska društva pri starih in velikih narodih z močno tradicijo (britansko, fran-

cosko, rusko oz. sovjetsko). Jubilej bomo razen z osrednjo proslavo, ki bo 21. aprila v Ljubljani, proslavili še z drugimi prireditvami: istega dne popoldne bo majhen posvet o geografskih aspektih varstva okolja ter odprta razstava o zgodovini društva in slovenske geografije sploh v Zemljepisnem muzeju Slovenije. Že januarja smo imeli v Ljubljani v okviru jubilejnega leta skupaj s slavisti odprto posvetovanje o načelih rabe in pisave krajevnih imen, oktobra pa bodo mariborski geografi organizirali simpozij o geografskih problemih severovzhodne Slovenije. Predviden je tudi simpozij ob desetletnici ustanovitve Inštituta za geografijo Univerze v Ljubljani in spominska svečanost pri rojstni hiši Blaža Kocena v Ponikvi.

Vprašanje: In kakšna bo nadaljnja vsebinska opredelitev Geografskega društva?

Odgovor: Mislim, da je že iz dosedanjih odgovorov razvidno, kakšno pot si skuša Geografsko društvo Slovenije začrtati v prihodnje. Želelo bi ostati najširši družbeni organ slovenskih geografov ter kot tak iniciativno vsklajevati delo slovenskih geografov v znanstveno-raziskovalni smeri, ki ostane samo po sebi seveda organizirano v znanstvenih inštitucijah in kot enota vključeno v sistem raziskovalne skupnosti Slovenije. V pedagoški dejavnosti namerava še naprej v čim tesnejši povezavi s šolskimi organizacijskimi forumi in izobraževalnimi skupnostmi bdeti nad usodo in značajem geografskega pouka, v aplikativni smeri pa težiti za tem, da bi bila uporaba rezultatov geografskih proučevanj čim tehtnejša in čim bolj vsklajena ter ne prepuščena samo naključju ali osebni prizadevnosti posameznih geografov.